

vóru bæði í stovuni, har spreiðing kom inn. Teim tóktust fyrst, at hella var ein steinur; men síðan sóu tey, at tað var ein handarspreiðing. Tað eydnadist teim at sleppa út, áðrenn spreiðing sprakk.

Kennari bankar barn til deyða.

Nýliga var føðingardagur einvældisharans Pilsudskis í Pólandi. Flokksbróðir hans afgjordu tá, at honum skuldi sendast 5 milliónir eydnuynskjakort. Til tess at átíma hetta, var øllum kennarum álagt at lata barnini senda hvørt sitt kort — tey, ið bóru seg undan, vóru illa bankað.

Eitt arbeiðsmannabarn nokiðði at senda kort til argasta fíggiðna arbeiðsmanna, og tók kennarin og bankaði barnið til deyða. Konur, ið fylgja javnaðarflokkinum, hildu tá mótmælisfund; men svárið, teiringu, var, at Pilsudski gjørdi kennaran til skúlastjóra.

V. J. H. Danbjørg.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

M.S. „Th. Stauning“.

Ályftar „svirkiesins, kom til Tórshavnar í vikuni. Tað er ættanin at taka ferskan fisk til útlutnings.

Vestanveðrið

var hart í vikuni. „Sleipners, „Drottningin“ og „Íslands“ vóru seinkaði vegna veður, og „Botnina“ á eitt samdøgur á Havnini og vandaði veður fyri at halda fram til Íslands.

Í nevndina

fyri Skipafelagið valdi Løgtingið Zakarias Niclasen og J. A. Wang, Kaldbak.

At møta

á aðalfundi Skipafelagsins, Løgtingsins vegna, var valdur Johs. O. Joensen, Tórshavn.

Í skúlastjórnina

valdi Løgtingið Jóhan Kallsoy, kennara, við Gjógv.

Fiskemarkedet.

5.—10.—31.

Genua: Forbrug megi tilfredstillende. Markedet fastere. Priser (Lire pr. 100 kg) for islandsk Labrador Style 200, for islandsk vasket og presset Torsk 180, for islandske store og smaa Saltfisk 170 indbefattet Værditold. Fra Island »Eikhaug« 739 Tons, fra Frankrig »Donizetti« 1½ Tons, fra Holland »Vulcanus« 2 Tons.

7.—10.—31.

Barcelona: Tilførsel af færøsk Klipfisk 350 Tons, af islandsk 378. Priser (Pesetas pr. 50 kg) for 1. Klasses Klipfisk 98. Beholdninger af alle Klipfiskesorter 2000 Tons.

Bilbao: Tilførsel af islandsk Klipfisk 390 Tons, af norsk 211 Tons. Beholdninger af færøsk Klipfisk 100, af islandsk 600, af norsk 50. Priser (Pesetas pr. 50 kg) for færøsk Klipfisk 90—93, for islandsk 90—92. Sterling 42.75.

I. O. G. T.

»Sverri kongur« hevur samkomu á Føroya Fólkaháskúla sunnukvöldið 18. október kl. 4.

Et lille Interview.

Landstingsmedlem Henriette Crone

Det hænder, at man foruden alle de nye, friske og lærerige indtryk en international Kongres giver ogsaa medbringende en Ærestrofe. Landstingsmedlem Henriette Crone havde en saadan med hjem fra sin Deltagelse i Kongressen i Wien. Den internationale Kvindeskomité, der ledtes af et Præsidium paa fem Medlemmer indvalgte Henriette Crone som Medlem af Præsidium. I dette har Østrik, Tyskland og England faa Repræsentation, men nu er Danmark ogsaa med i Arbejdet. Derfor maa Henriette Crone give et Par Ord om Kongressen. Og om Betydningen af den danske Delegations Deltagelse i denne.

— Mener De, at saadanne Kongresdeltagelser har Betydning?

— En Delegations Betydning ligger i, hvor megen Magt den har bag sig. Danmark er langt fremme i organisatorisk Henseende. Derfor betyder vor Deltagelse i Konferencen og Kongressen meget. Mange kan holde flammende Taler, men er der ikke Magt bag vil det, nemt kun blive Taler. Naar vort store Kvindelig Arbejdsforbund kan sende tre ansete og dygtige Repræsentanter til Wien vækker det Opmærksomhed.

— Oplystes det, hvorledes Kvindernes Kasser er i de forskellige Lande?

— Ja. Arbejdskvinderne lever under meget usle Kår. De er absolut den fattigste Del af Arbejderklassen. Der arbejdes godt med Besejstring for bedrede Kår. Maaske nok med en noget mere umiddelbar Besejstring hos Kvinderne end hos Mændene. Det er saa ganske afgjort, at Kvinderne tror paa Socialismens Sag.

— Fremmer et internationalt Samvær Arbejdslysten?

— Det er umuligt andet. Det var saa storslaet i Wien med Festsplene og Olympiaden, at man ikke kunde undgaa at faa fastslaaet store Fremskridt i de kommende Aar for Socialismen.

— Saver man ikke et internationalt Hjælpeprog ved de store Kongresser?

— Jo. Men jeg tror ikke det vinder Indpas alligevel. Vanskelighederne er for store og mangefarvede. Der var dog i Wien saa fabelagtige dygtige Tøik, at selv om der gik et og andet løbt af Talerne, fordi de blev over-sat, havde man dog et udmærket Udbytte.

Det er min Mening, at ingen var Deltager i Oplevelserne i Wien, uden at føle det som en Spore til fremtidigt Arbejde.

C.—e.

SPOGERI

Peter havde prøvet paa at ryste Pæretæret, som stod og var fuldt af dejlige modne Pærer, men han var allfor lille til at ryste den svære Stamme. Men saa drømte han en Nat, at han havde taget sin Fars nyvaskede Skjorte og optraadte som Spøgelse, og Pæretæret begyndte da ogsaa at ryste af Skrek. Saa en Mængde Pærer faldt ned. Nu vil Peter prøve om Historien kan gentage sig i Virkeligheden.

DAME-REVY

De gamle Moder.

Saafernt man ikke overdriver, kan de gamle Moder, der nu er ved at opstaa, godt virke stilfulde og meget klædelige. Kombineres de sammen med det tidssvarende som i den mørke Kjole, hvor de smaa Russ om Krave, Ærmernes Opslag og langs Kjolens Sidesam virker absolut nydeligt, skønt Kjolen har den moderne korte Linje, er det »noget for enhver Smag«.

Vanskeligere stiller det sig maaske til den skitserede Festsjole. De store »Hjul« er forarbejdet af Silkebaand. Ganske smalle Silkebaand, der er trukket sammen i runde Hjul. Det er ogsaa en meget gammel Ide, der er blevet populær igen. Den lille Troje har »halve Hjul« Men de skal ikke syes til Stoffet, de skal føres med Tyl og agere Lommer. I dem op-

bepares Pudderposen, en lille Vifte o. s. v.

Er der nogen, der smiler af Viften? Hvorfor? Ser det ikke rigtig pæn ud, naar de unge Piger vifter sig efter en Daas? Derfor behøver man ikke at skabe sig »krækket«. Det kan godt gøres naturligt og selvfølgelig.

Den blomstrede Kjole.

Næstes kan det ikke. Der er Spænding i Luften for, hvor lidt eller hvor meget der kan blive af Konfirmationsudstyr. Linned og mange andre Ting trænger til Fornyelse; der er jo noget, der hedder at »vokse fra sit Tøj« — men aller mest Spænding er der for Kjolernes Vedkommende. Komme og akkurat Reparationer, nogle ekstra Belægninger og saa videre kan gøre det helt forbyttende, naar det gælder Linned. Og en kon sammensyet Blondebækrave kan faa en Underkjole til at antage den passende »Forlængelse«; men det er saare vanskeligt; med at faa Som-

merkjolerne gjort brugelige til mere end det, de har holdt til.

En blomstret Kjole er vældig praktisk. Lidt sorte Nuancer er kønt til en Mellemkjole. Den her afbildede Kjole er meget klædelig. Tar Konfirmanderne ikke selv forsøge sig med at sy den? — En Gang skal jo være den første. Og nu er Skoleundervisningen i Syning da »frisk« endnu.

Den første Skoletid.

Henad Roskildevej kom en Klunge Smaabarn. De skulde i den nyoprettede »Skole«, der har til Huse i en almindelig Beboelsesejendom. To Piger gik med hinanden i Haanden og saa meget lykkelige ud. Det var tydeligt at se, at de var splintorne i deres Venskab for hinanden. De var søde, som de spadserede af Sted. De var egentlig lige søde allesammen i den snakkende og muntre Stemmning, hvori de forberedte sig til Dagens Gerning.

Munden stod ikke stille paa dem, og Arme og Ben heller ikke. Heelt Øjeblik maatte en Sidekammerat rykke en anden Sidekammerat i Ærmet, fordi han eller hun var kommet for nær til Cyklisten, hvor Cyklister uden Hensyn til de Smaa spurtede af i mægtig og fjollet Fart. Men saa er der pludselig en lille Pige i pæn blå Frakke, der siger til en anden, der ikke havde nogen særlig pæn Frakke — hun var nok hel og ren, men med en forvasket Renhed, som ejser smaa Penge i Hjemmet:

»Har du ingen ny Skolefrakke faaet?«

Der blev ganske stille i den lille Klunge Barn. Alles Blikke blev vendt mod den lille Pige i den forvaskede Frakke. Jeg saa, at Blodet blussede hende op i Ansigtet, og hendes blå Øjne glød fra den ene til den anden. Men det var kun i saa kort et Øjeblik, at det tager mig mere Tid til at skrive det ned, end hende til at se sig om. Hun røbede sig op og smældede lige ud i den klare Sol:

»Jeg gaar i det Tøj, jeg skal gaa i.«

»Naah! Og saa fortsatte hun Farten, og de andre bagetter.

Der blev en lille Paase i Underholdningen, men kun en kort. De to med hinanden i Haanden krøb lidt lættene sammen, og de andre festede en Smule mere med hinanden. Kun den lille flintpantede gik alene. Og det tror jeg, hun ofte vil komme til. Hun havde med sin kritiske Bemærkning givet Udtryk for noget ikke kammeratligt i sit Sind. Det reagerer Smaabarn, der endnu ikke har faaet lært at forstille sig og tjene egen Fordel, stærkt imod. Og den lille Pige, der ikke lod sig gaa paa af Førespørgslen, hun vil altid have nok af Vender. De vil mærke hendes Ræddelse, hendes Stoltthed. Hun skal nok klare en Vanskelighed for andre end sig selv.

Den Moder, der ved sine kritiske Bemærkninger har vænnet sin lille Pige til at lægge stor Vægt paa de ydre Ting, tænker maaske ikke over, at hun derved kan berøve sin lille Pige en lykkelig Tid — den at være cirkelet indlevet og indforstået med og i et Kammeratskab i Skolens første Aar. Det kan være grundlæggende for alle senere Skoleaar, hvorledes et Barn indstilles i det første Aar. Og det er fra Hjemmet, at Barnet har sine Bemærkninger. Hun er vant til at høre meget om Klæder, der skaber Folk. Et af de dumme Begreber, man kan tro paa.

Den Lille med den rappe Tunge, der slutter af med sit: Naah! Hun er fra et Hjem, hvor et Ord er et Ord. Hvor man kender en Smule til, at der sagt skal om noget, saa afsløres Arbejdet efter at god Evne. Barn er Barn, — til de odelægges der faar deres Sind forplumret af de Voksnes Tankeløshed i Opdragelsen. Men de kan ogsaa paa en egen lille og rørende Maade give Udtryk for en Sindets Renkultur, som virker stærkt. Jeg vil hver Dag glæde mig over de smaa Klynger af Skolebarn, der tager Roskildevejen i Besiddelse. Det er blandt dem, at vi skal finde vore Arvtagere i alle Retninger.

C.—e.

I Danmark skrives der tre Spalter om ethvert Mord, mens de tyske Blade ofrer højst tre Linjer. Uden Tvivl maa den danske Presse indskrænke sig paa lignende Vis forudsat, at vi skal blive ved at høre tre Amatørfotograf-Radiorevyer om Ugen.

Baciller.

Naturlege Knudsen har tilbød at drikke tre Glas Vand, som Lægerne i Forvejen har fyldt med forskellige Arter af Baciller. Tilbudet er blot nok, men det har vakt en Del Betænkkelighed. I mange Aar har Lægerne majsommeligt smædet paa disse Baciller, og hver Gang de har fundet en ny, er det med Jubel bekendtgjort Verden over. Det siger sig selv, at man nødtigt lader Knudsen æde dem.

Som bekendt kan man omdømt godt æde et lille Kvantum Baciller,

not man ikke opdider dem. Naar man sidder med et Stykke Rullepølse, vil man lægge Mærke til, at der straks ankommer en Flue, som efter Videnskabens Bestemmelser lægger et vist Antal Baciller paa Rullepølsen. Det er dens Bestilling, saa man skal ikke forstyre den. Man fortæller derpaa Rullepølsen, efter at man har læst, hvor farligt det er, i det det som oftest forårsager et længere Sygeleje og et nedbrudt Helbred. Men der er jo Baciller nok.

Det ved Knudsen godt, og da han forleden framsatte sit Tilbud for en Kreds af Læger, gyste de. Man vilde nemlig miste noget, man havde faaet kær. — Det er Døden! sagde de. — Javel! sagde Knudsen. Det er jeg klar over, — De kommer aldrig over det, sagde Lægerne. — Det gør de vel ikke! indrømmede Knudsen.

Et Par Dage efter traf jeg Læge Hansen. Han havde været til Møde i Lægeforeningen. Lokale havde været behængt med Sort, og der var holdt dystre Taler om Knudsen. Fremragende Lærde havde peget paa den Skæde, der kunde ske, dersom Bacillerne kom i Forbindelse med Knudsen. Det vilde være uopretteligt, og hvor fik man Erstatning. Hansen saa daarlid ud.

— Det er Knudsen! sagde han. Vi blev jo nødt til at lade ham faa sin Vilje. Han har nu adit tre Glas Baciller.

— Stakkels Knudsen! sagde jeg.

Det blev ved Døden.

— Javist, sagde Hansen. Et stort Tab!

— Hvornaar skal han begraves?

— Hvem?

— Knudsen!

Hansen saa paa mig med det dybe Blik, det, som faar Patienterne til at æstille Gravstedet. Saa fælte han min Puls.

— Naa, Knudsen, sagde han. Na, han lever i bedste Velgaaende og vasser sit Aestralblik.

— Hvem er da det?

— Det er Bacillerne. Det kan de ligegodt ikke taale!

Pipperup.

Maskinen, der broderer

I alle Singers Symaskineforretninger ser man i disse Dage Vinduerne dekorerede med runde Rammer, i hvilke der sidder stoppede Tøjstykker. Firmaet demonstrerer sine elektriske Maskiners mangefarvede gode Egenskaber. Det skal siges, at smukke Broderier kan syes paa Kjolerne, og smukke Stopninger kan ogsaa præstere. I det hele taget er Firmaet indstillet paa at tilfredsstille Damernes Interesse for Syning og deres Symaskines Ydeevne. Der er overalt i Landet Kursus for Syning og forskellige nyttige Vink kan her læres og dermed yderligere nyttiggøre Symaskinen.